

Explicit passio mēne miris
Inapit vita s̄i Otmarī abba-
nis cuius festū celebratur xvi
kl decembris

7 **Q**uir otmarus igne ala-
 norū oriūndus: in etate puerili
 a fr̄e suo rhetiā curiensem p̄ductus
 est et in seruitio victoris arū-
 de partū comitis. multo tēpo-
 re cōstitutus. et litterarū sciā
 sublimatus: virtutū sectator
 morūq; laudabiliū possessor: sa-
 cerdotū q̄dū cōsantit. et sup̄dicto
 comite benigne retētus. quidā
 titulo s̄i florini cōfessoris plac-
 est. Cūq; morū ei probitas et
 s̄e vite mūdiciā. longe lateq;
 plurimorū aures r̄umore dila-
 respexerit: walthrānus q̄dā
 qui sibi vastitate heremi:
 in qua s̄s gallus cellulā
 cōstruxerat. velut a parētib;
 hereditario ad se iure trā-
 missā veditauit: eūdem
 otmarū auctore sup̄dicto
 ad p̄ficiendū eadē cellulē ipe-
 trauit: et voti cōpos effectus
 cellulā cū oībus que ad eam
 p̄tinebāt illi solēpiter cōmē-
 dauit natq; vt sui melius
 desiderij cōualesceret utilitas:
 Ad pipinū rectē p̄fectus.
 eūdem abbate ip̄i p̄sentauit:
 et locū cū eū p̄dem p̄fecerat

pprietatis iure p̄cipi cōtra-
 didit: et omī istā nāa deposcēs:
 vt regia auctoritate et it̄griū
 otmarus abbas eadē p̄ficere
 loco. Cūq; petiōi iā dictus
 p̄iceps assensū p̄bens. locū
 sibi traditū vix v̄ribdī cō-
 mēdauit: et regulare mibi
 vitā instituerē iussit. At ille
 regressus. cōfesti boni mādrice
 studiū. in ip̄o exercitus iūcio:
 vndiq; v̄rsū cōgrua mona-
 chis habitacula cōstruxit:
 et ip̄ius sacri loci statū: ad
 vtilitatē diuī seruicij studio-
 sissimē reformauit. Religiosos
 etiā quosq; ita libertate sua
 ad deuotiōis studiū iūtauit:
 vt ex fr̄udā donatiōib; possessiōes
 ipsius cenobij admodū dila-
 taret: et infra paucos ānos
 quā plures ad sacre miliciā
 vite fr̄s attractos. magisterio
 suo et cūra decētissimē gubernarē.

hō ita p̄libatis vite
 et sc̄itate h̄at sū-
 mati p̄strigere: vt

liquido cūctis dareat. q̄bus
 p̄fectuū gradibus ad hanc
 gloriā sit euectus. Cūq; deniq;
 parsimonie et imū sectator:
 creberio maceris ieiū corp;
 ita vt in p̄cipuis ieiūiorū
 diebus ex cōsuetudinē bidij abs-
 tinētiā cōtinuarē frequētius

Et hys cōtra temptatorū iacūla cūperis p̄munijs vīgīlias amabat: et assidūitate orandi. spūalia neq̄tie repellēbat. Sūme aut̄ humilitatis grā p̄cipue p̄ditus. itantū volūtariā paup̄tate diligebat: vt terrenā gloriā oib⁹ fugeret modis. Cui etiā hec erat cōsuetudo. vt si q̄q̄ p̄ utilitate monasterij eū tendere necessitas poposisset: milis mita dorso veheret a selli. Erat inter cetera. tāta in eo paup̄erū sollicitudo. vt eorū curā p̄ se potius quā p̄c̄ alios exhibere studeret. In eo vero misericordie op̄er. qd̄ miser elemosina dicitur: vix cuiq̄ habebat s̄c̄s. Nā ad succipiēdos leprosos q̄ a ceteris hoīb⁹ seruīti manere semoti cōsueuerūt: hospitoliū haud lōge a monasterio. vltra eas māfones q̄b⁹ ceteri paup̄eri recipiebāt cōstituit: et eis cūm p̄ se d̄n̄imodis ip̄e debat ita sollicitate: vt nocturnis etiā horis monasterio sepe digressus. curā infirmitati eorū. miro deuotiois adhibere obsequio. Capita siq̄dē eorū pedesq̄ abluēs p̄urūlenta suis manib⁹ muluēra detergebat

et virtū necessaria ministrabat: nulla semp̄ ad reuoluēs suās quā iustus iudex misericordib⁹ placit⁹ est dūc̄ qd̄ vni ex minimis hys fr̄ib⁹ meis fecistis. nū fecistis. Siquis fct⁹ ē: vt auctōrū q̄ cū nouerāt veneratiōe sublimis. p̄ paup̄erū appellaret a plurib⁹. Quē tā plenit̄e misericordie studiū possederat: vt si quē paup̄erū nuditatis iniuria torpētē cōspiceret. plerūq̄ suis exutus vestibus. miserū cōtegeret artus: ita vt interdū sine tunica sola cappa cōtēct⁹ ad monasteriū remearet. Maluit em̄ p̄c̄ p̄sentis pompe cōtemptū. ad indūmētū incorruptiois eterne p̄tingere: quā p̄ boni op̄eris amissione. futurę nuditatis opprobria sustinere.

Uodā etiā tempore ad pipinū regē venies honorificus susceptus est: et inter alia largitatis ad beneficia. ad necessitates fr̄m suorū subleuandas. argenti libras lxx recipit. Sed mox vt ad sua rediret egressus. maximā eius dē pecunie partē p̄ foribus palatu pauperibus erogauit: paucos aut̄ solidos vix a fr̄ibus q̄ secū erāt cōpulsus retinuit quib⁹ postmodū

quoddam territorium monasterio vicinū emittit. Dñicorū em̄ nō imemor mādatorū sui causa de castro nō cogitavit. sc̄s monachū vitū et tegumēto cōtētū esse debere: et ideo paupertatē sibi potius suisq; delegit. quā rerū trāse īncū. possessionē supflua expeditis mentibus onerosa.

¶ Situr cū iā dñs meritis ei digna repēdere decrevissēt: callidus vniuersē bonitatis īmicis bonis ei actib; iudes cuiusq; exēplis aliorū vitam dolēs pficere: quietē quā ī xp̄i seruitio. licet nō parū laborādo possedit pturbare cōtendit. Sed quāuis flatibus tēporarie aduersitatis pulsata. iudicē petre veritatis habens infixā: paradysi cedris iconiūsa p̄māsit. Quā marinus et cuadhardus. q̄ tūc tēporēs totius alamāniē curā administrabāt: diabolo sua dente īmanissio auaricie morbo p̄uēti. res eccl̄arū sub sua potestate sitarū. magna ex parte ī p̄rietatis suę dominiū per vī cōtraxerūt. Qui cū sibi de possessionibus bti galli p̄plura eodē violētice ausu vēdicassēt: vix dei Otmaris nō possessionibus

terrenis inhians. sed cenobialis vite in eodē loco rerū īgrūente penuria defectū p̄metuens. pipinū regē adiit: tyrannicā eorū p̄suptioem exposuit pariter p̄testans graue eū crimē īcurfurū. si eorū actib; cōsentiedo faueret. Quia p̄causa beniuolus p̄ncps vtrūq; cōueniēs. īterminat̄ est as grā sua oimodis carituos: si nō eccl̄esys dei q̄ īiuste abstraxerat absq; recastinatioē restitueret. At illi patriā repetētes. viciū rapacitatis īfecti et bestiali seuitia efferati: iussione regis neglexerūt. Quū etiā dei otmarū tū p̄ hac re iterū vellet p̄ncapē adire. missis danculū post eū militibus vitulis iūctū p̄ vī redūa fecerūt. nec nō lambertū quēdā q̄ fr̄ib; ei p̄fessioē numerat̄ erat. nō vite sc̄itate. p̄suaserūt: vt ei ficta quadā machinatioē luxurie crimē īpigeret. id elaborātes vt sc̄itate ei huiusmodi suspicioib; īfamata deponēdi eū ocafione īueniret. Quia causa plurimi tā dolose factiois ignari ad cōciliū euocantur. Tāq; vix venerabilis castitate īteger vite ac morū matūritate quādeūq; ī medio cō

alio collocat: et in eius accu-
satione lantberti falsitatis
minister. coram omnibus presentat
Acceptaque loquendi licentia.
veritatis oblitus falsitatis
assertor: dicit se quandam femi-
nam nosse. quae viuo beato vi pollu-
tione fuerat oppressa. Ad quod fecit
nullum penitus dedisse respon-
sum. Cuius a plurimis responde-
re cogere obiectis. huiusmodi
dicto temperavit eloquium: fa-
teor inquit me quod supra
modum in multis peccasse.
de huius autem obiectioe crimi-
nis secreti mei inspectore
deum uiuoco teste. Illis autem
ut huius facti se excusatioe
purgaret attentus ei insiste-
tibus: mente securus insuetudine
liber tacitus perdurauit. Et
quod accusandi licentiam apud
iudices patere cognouit: ma-
luit per sinceritatem sui pectoris.
diuino quam humano per excu-
satione criminis placere iudi-
cio. Nox ergo ut cunctis cla-
resceret. ipsius testimonium
falso fuisse infamatum: lant-
bertum ultio diuina corripuit
Rata febrium veratioe prius
paulatim resoluta membrorum
vigore contrahi cepit: sicque
omnibus membris status sui am-
tentibus rectitudinem vel for-

ma capite ad terram more
quod ad pedum inclinatio: non solum
deformitate figure terribilis.
verum etiam viua voce in scilicet
dei se peccasse omni tempore fatebatur

¶ In alio autem iugis
inchoato. iugis ter-
minato: vir dei otinarius
apud vllam potamum palatio
inclusus est. Quo cum nullus
iturre vel colloqui cum eo permitte-
ret: aliquid dies absque corpora-
lis sustentaculo victus trans-
egit. Cuius diuturna veratioe
famis laboraret: per accidens
quidam e fratribus ei noctu adue-
nire solebat: et ei vitus so-
lacia ministrare. Postmodum
vero gosbertus quidam vir
potens. dum sibi vitam dei come-
dari ab iugis principibus
impetrasset: in quadam rheni-
fluminis insula nocte stem-
iuxta pedum suum custodie
illum deputauit. Vbi idem
secundum spiritualem tantummodo exer-
cicio id est orationibus ac ieiuniis
vacans: eo liberior domino desce-
iuit. quo ab humana fre-
quentatione curisque secula-
ribus fuerat absolutus. Huius
et similibus note deuotionis
insistens operibus: non multum
temporis spatium exacto. ab huius
mundane perturbationis agni-

tis. ad celestis vite latitudi-
 ne gaudij. xvi kalendaru
 decembru die comigravit:
 et corpus eum eade insula
 tumulatu. multis deinceps
 diebus ibide sine corruptioe
 pmasit

Voluit aut post tran-
 situ ei decem annis: frēs
 illius pvisione adno comonu
 ti fut. ut corpus cari pris ad
 monasteriu rediret. Hoc
 patefacto diuine voluntatis
 consilio. xi. ex eiusde fribus
 noctu ad locu in quo sci vici
 exiuit seruabat deuenerunt. et
 sepulchru aperientes corp9
 ei9 ab omi corruptioe illesu
 repperunt: cepto qd pars ex-
 tremi pedis vniu9 qua aq
 abluebat tm colore mutato
 qsi tabida videbat. Et congruo
 satis miraculo. pma scitatis
 eius iudicia claruerunt. ut
 videlicet ta illesu a corruptioe
 corpus ei9 iueniret: qua liber
 ipe fuerat a crimine. cuius
 oppositioe superat9 videbat
 ad supus. Hac itaq deuoti
 frēs reru noiutate pfectiu9
 instructi. corpus honorifice
 supu vati iposuerunt: et
 accedentes candelas vna ad
 caput altera collocauerunt
 ad pedes.

iq; deserto litoro. ier-
 tis se pfudiu9 comi-
 sisset. et suma istacia remigio
 isistetes. sub omi celeritate cu-
 peret remeare. cōtinuie tāta
 vis pluuie ventoz prupit:
 ut vix effugiu se crederet ha-
 bituros. Sed mira oipotetis
 dei dispensatioe. et vt arduu9
 sci vici meritis actu est: vt ipa
 ctia elemēta q nobis isensibilia
 videt. famulatia sui aratoris
 iparo. quati vici reliquie ibide
 vheret sentiret. Na pelagus
 curu9q; imbrifera tempestate
 comotu undasq; in altu suspe-
 des. nil oino remigatib9 mo-
 lestie intulit: sed in quacūq;
 parte nauis deuenerit vicietis
 flatibus. tumctes is fluctus
 depressit: et ita omi ex parte
 vndaru molib9 ibru effusio-
 nib9 vtoruq; flatib9 no paruo
 dimotis spacio. qsi sepe qdam
 schasa cingebatur. vt ne vna
 quidem pluuie gutta qhiuc
 inde vehemēter mudabant in
 illa descenderet. Ceteri quoq; qui
 in bti pris obsequiu ardentis
 ad caput pedesq; fuerunt collo-
 cati: lumē pme accēsois ne-
 q; amiserunt quoadusq; cor-
 pus ei9 ad monasteriu deferret.

quid adhuc restat mi-
 raculu: qd in eadem

sacri corporis translatione
deuotis fratribus dñs patefecit
Nā cū ex nimia nauigandi
mstātia fessi. adueniente re-
fectiois hora. ad recuperandas
alimento corporeo vires. laudib⁹
dñi pmissis cōsedisset. tādēq⁹
felicia cōuiuio intermisceri.
potus solacia cōmonerētur
vnius ministrorū intulit
nichil ibi iā potūū supce-
p̄ter qd̄ flascone paruo serua-
bat: vnde vir vnici⁹q⁹ qui
pp̄iā ad gustandū potius
q̄ ad bibendū p̄beri potuisset.
illi vero miraculorū dñi quō
pauas panib⁹ multitudines
hoīm pauerit numerosas.
facētes mēsiōne: ex eodem
paruo qd̄ habebāt. cūctis q̄
aderāt cū charitate distri-
bui fecerūt. Et mirū ī mo-
dū cepit ī eodē vasculo
ita liquoris haustus crescere:
vt cōtinua effusioē nihil mi-
nū videret. quo aduq⁹ bi-
bentes potulorū copia vi-
cerētur. Ergo p̄ rei nouitate
obstupescerūt: largitori oīm
bonorū dño. q̄ cis tā mirabi-
liter sufficiētā p̄buit debi-
tas grātiarū actiones cū
laudibus psoluerūt. Statimq⁹
vt iter ceptū itidē aggressi
sūt ī vasculo potus cessa-

uit. Cūq⁹ optati littoris
portū subissent: frīb⁹ q̄ ob-
uā cū dei laudib⁹ venerūt.
q̄ gesta fuerāt ex ordie ter-
uerūt. celebratoq⁹ ī cōmune
gaudio. sū vni corpus mag-
no sumptūū cū honore ad
monasteriū trāstulerūt: et
inter axā sc̄i Joānis baptiste.
et parietē ī sacrosago posue-
rūt. vbi etiā postmodū ipsi
fauentibus meritis. memoria
dignal dñs dignatus ē ma-
nifestare miracula.

Et nūq⁹ quodā tempore
surdus et mutus cū
q̄busdā de vicinis locis ora-
tiois causa monasteriū ade-
ūtib⁹ aduenit. et qz a p̄me-
ua etate et locutionis et audit⁹
carebat officijs: tabulas duas
collo dependētes gestabat. quā
collisioē et sonitū. misēdū op⁹
qd̄ voce neq̄bat p̄cabatur.
Is cū suis cōuiatorib⁹ eadē
īgressus. dū eos singulos al-
tarib⁹ particulas cere sicuti
pauperū cōsuetudo ē iponere
conspiceret: ad vni dei sepul-
crū accedēs. tabulas quas
gestabat desup posuit. seseq⁹
q̄si oratur⁹ ante illud p̄stra-
uit. Et p̄ten⁹ alto sopore de-
pressus. vt ipē postmodū re-
tulit. senē quēdā facie nitidū

... glo: colu
... videret
... hoc sopo
... Cūq⁹ ad iter
... penitus respōdere
... ad cū dicit
... mōdū q̄
... remōdū n
... sc̄i Joānis
... sc̄i Joānis
... dicitur
... m hoc loco
... cū
... sub mag
... a monasterio
... iā die ves
... pietis vici
... dicitur. Cūq⁹ ab
... vnde verū
... per ordine. vbi
... sanatus dñi
... ille nar
... tenet cū
... ipse
... iquū
... ad monaste
... et tabulas super
... cepit. Co
... sanati cū ve
... facti pe
... dūgentis
... talem
... p̄p̄tes
... habuissent: et
... naratione.

monachico habitu gloriosu
 q̄si e tumulo vidit p̄cedere
 dicēte sibi : o hō cur hec sopo
 re deprimaris : Cūq̄ ad iterro
 gata nihil penitus respondere
 potuisset : senior ad eū dixit
 Surge et in cōmodorū q̄bus
 hacten⁹ laborasti. remediū a
 me tū ipetratū sato. Ergo
 tabulis istis dimissis. cōfesti
 a monasterio discedes : donū
 a deo tū cōcessū in hoc loco
 nemini pandas. Cū cū
 euigilās surrexisset. sub mag
 na festinatioe a monasterio
 discedes : idinato iā die ves
 perā ad cuiusdā potētis vici
 hospiciū diuertit. Cūq̄ ab
 illo interrogat⁹ unde veni
 ret respondit per ordine. vbi
 quādo et q̄mō sanitatis donū
 fuisset adeptus. At ille nar
 ratioē ei nō credēs. tenet eū
 et custodiū p̄cepit : ipseq̄
 veritatē rei certius inquisi
 turus eadē nocte ad monaste
 riū venit : et tabulas super
 tūmulū positas reperit. Cō
 uinatores quoq̄ sanati cū ve
 nisset : adhuc eiusdē facti pe
 nitus ignaros. diligentius
 adhuc inq̄siuit : si talem
 hōiem monasteriū p̄gentes
 i cōmūtatu habuissent : et
 cōtinuo ex eorū narratione

vera esse que domi audierat
 cōperit. Que res et p̄sentib⁹
 citius innotuit : et ad nos usq̄
 veridica narratioē puenit
 Rb̄v quidā ex ipā cōgre
 gatioē noīe tauco. dū
 i eadē ecclā custodis officiū
 gereret : nocturne quietis tēpore
 p̄ reficiēdis luminarib⁹ basili
 cā solitus itroue tribus viab⁹
 pene oīa reperit extincta. Ad
 scā aut vici sepulchri puenies
 ardētē cereū iuxta illud iuenit :
 sciensq̄ luminis illius celitus
 administrari splendore. extinguar
 nō p̄sumpsit. Et vero discessit
 lux que p̄ se venerat. p̄ se etiā
 subtracta est. Vbi ad maioris
 iudiciū miraculi : ignis q̄dē
 in candela solito rutilabat. cere
 vero nihil p̄ hūc ardorē mi
 riuū videbatur. Hec idē venera
 bilis p̄br̄ sepius sua relatioē
 cōfirmās : omne dubitacōis ar
 gumētū ab hoc fito veritatis
 ratioē depellit

Vodā etiā tēpore dū
 eiusdē ecclē tecta ve
 tustate dilapsa necessario
 restauraret : quidā ex ipsius
 monasterij seruis regularum
 quas ad fastigia basilicę dese
 re debuerat onere p̄gruāt⁹
 de ipā tecti altitudie supra
 vici dei sepulchri corruit ⁊

inorq; in mesu aliud lignoru
pondus: corruētis impulsim
attactu. i ipō eū casus certis
desup operuit. Cūq; astates
cōcurrerēt. ut ei quē iā exa
nimē crediderūt funeris de
bita persolueret sublato
lignoru pondere aliquātiq;
nullos mēbroru motus ostē
dēs iacuit. ac deinde per
longa suspiria halitū re
sumēs. absq; ulla lesione su
rrexit i columis: et ad icēpti
operis laborē redyt gaudēs
In hoc ergo miraculo haud
dubie scā prīs merita clari
cūt. et cū et altitudo tecti vñ
supdictus hō ceciderat nō
minus. xl. pedū mēsurā a
terra esset suspēsa: et pōdus
isegues corruētē qd ad mul
torū hoīm oppressionē suffi
ciet opere precipitē non
cōterere potuisset
Explicit vita sancti otma
ri confessoris

In diebus dñi nri ihu xpi
fuit quidā miles centurio
noīe longinus: qui illo
tēpore cruce dñi astas iuss
a poncio pilato pside latus
dñi lācia pautēs aperuit
Et vidēs signa q̄ fiebant

propter dñm. sole obscurato. et
terra cōmota. et credidit in dñm
ihm xpm. et percutiēs pectus
scū voce magna dicebat: vere
filius dei est hic. Et post hec
recedēs a militiā instruebat
dñi pceptis: audies scā apli
et venerabilia xpi mādata.
In veritate itaq; istructus
viā. accipies signaculū: totū
se optulit dño. facies igitur
elemosinas. et castitate corp
cōtinēs. purā custodiebat cō
sactiā. et celestē viā gerens
in terra. et omī xpi mode
ratōe ornatus. p abstinctiā
habebat verā recūcentiā
vultū planū. modicā tam
speciē. ornātū aspectū: q̄tū
sensū. humilē sapiētiam
animū letū Hic cū esset
cesaria capadoce. vixit
habēs quietā monachorū
vitā. annos vixit octo. et
et multos auēctēs ab iūqui
tate. illūbat verbo verita
tis. p̄hibēs idolorū sacri
ciā: seminās v̄bū dñi ve
nerabilia pcepta. Cūq; h̄c
ad aures octauū p̄sidis per
uenirēt: iussit eū exhiberi
Inducto autē eo. octauus
p̄ses dixit. Cuius vocaris?
Beatus longinus dixit. xpia
nus sū. Exp̄tet em̄ p̄mū